DIN CUVINTUL PARTICIPANŢILOR LA CONFERINŢA PE ŢARĂ A UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Nicolae Nedef

antrenor emerit la handbal

Darea de seamă a oglindit succesele mişcării noastre de cultură fizică şi sport, printre care se numără şi cele obţinute de handbalul romînesc în ultimii ani. Cele trei titluri de campioni mondiali la fete şi băieţi, cîştigarea primei ediţii a „Cupei campionilor europeni" la handbal feminin în 7, locul II obţinut la campionatul mondial de handbal masculin în 11 precum şi victoriile din mai multe turnee internaţionale sau în întîlniri bilaterale, se adaugă la şirul realizărilor obţinute de sportivii patriei noastre în această perioadă.

Ca urmare a numeroaselor competiţii de masă, handbalul a ajuns să fie cunoscut şi îndrăgit de tot mai mulţi tineri din cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, fapt concretizat de zecile şi zecile de mii de practicanţi ai acestui sport, din care peste 10.500 sînt legitimaţi în aproape 550 secţii afiliate.

Este demn de remarcat faptul că peste 80% din tehnicienii noştri au studii superioare, avînd şi o bogată experienţă ca practicanţi ai acestui sport.

Ca urmare a unei selecţii judicioase, precum şi a muncii continue de pregătire s-a ajuns ca astăzi în secţiile fruntaşe şi chiar în primele noastre reprezentative să figureze mulţi tineri depistaţi cu ocazia acestor acţiuni.

Munca educativă a constituit o preocupare permanentă în activitatea echipelor noastre fruntaşe şi a loturilor reprezentative, fiind convinşi că numai concepţiile sănătoase ale sportivilor despre viaţă, familie, atitudinea justă faţă de muncă precum şi o comportare morală în societate, poate duce la obţinerea unor rezultate superioare.

Din cele arătate pînă acum se pot desprinde unele aspecte mai importante care au stat la baza obţinerii succeselor noastre. Dar, în activitatea handbalistică mai există încă multe lipsuri care fac ca nu întotdeauna rezultatele obţinute să fie pe măsura posibilităţilor noastre. De altfel, ultimele rezultate înregistrate în „Cupa campionilor europeni" sînt departe de a ne mulţumi. Ele ne-au atras atenţia în mod serios asupra unor deficienţe care mai dăinuie în activitatea noastră. Trebuie să arăt cu toată tăria că federaţia nu a combătut întotdeauna manifestările de automulţumire ale echipelor noastre fruntaşe după obţinerea unor rezultate valoroase. Această atitudine a dus la apariţia unor tendinţe de înfumurare în rîndul unor jucători fruntaşi, aşa cum s-a întîmplat cu unii dintre handbaliştii de la Dinamo şi Ştiinţa Bucureşti.

Consider că aceste lipsuri se datoresc în mare parte faptului că în cadrul unor secţii ale cluburilor şi asociaţiilor sportive nu se duce încă o activitate educativă suficientă, conducerile secţiilor neexercitînd un control permanent asupra muncii de instruire şi de educaţie a sportivilor. De asemenea, mai sînt secţii în cadrul cărora nu se desfăşoară o judicioasă muncă de selecţie pentru crearea unor loturi largi şi valoroase, activitatea lor rezumîndu-se, de cele mai multe ori, la o singură echipă, fapt care împiedică practic înlocuirea celor care manifestă înfumurare sau nu acordă interesul corespunzător unei pregătiri susţinute.

O serie de lipsuri se mai manifestă şi în activitatea comisiilor orăşeneşti şi regionale de handbal. Unele din aceste comisii, cum sînt cele din regiunile Dobrogea, Galaţi, Oltenia, Iaşi şi altele, se limitează, de cele mai multe ori, la acţiunile prevăzute în calendarul central, avînd o activitate foarte redusă.

Sarcina noastră este de a organiza cît mai multe acţiuni pentru iniţierea tineretului în tainele jocului de handbal iar prin procesul instructiv-educativ să le asigurăm o pregătire fizică multilaterală, folosind în special mijloace din atletism, gimnastică şi înot.

În ceea ce priveşte munca biroului federal din care fac parte, trebuie să arăt că acesta s-a preocupat mai mult de activitatea loturilor reprezentative şi a neglijat adesea problemele muncii de îndrumare şi control în cadrul regiunilor, cluburilor şi asociaţiilor sportive. Handbalul nostru a înregistrat o serie de rezultate bune. Ele însă nu ne mulţumesc pe deplin. Faţă de condiţiile pe care le avem, muncind mai bine putem realiza mai mult.

În faţa noastră stă anul acesta o sarcină de mare răspundere: organizarea şi participarea la campionatul mondial feminin de handbal în 7 care va avea loc în luna iulie în ţara noastră.

Vrem să asigurăm Conferinţa că sportivii, tehnicienii şi activiştii din domeniul handbalului nu vor precupeţi nici un efort şi vor lupta pentru cucerirea titlului de campioană mondială, pentru ridicarea tot mai sus a gloriei sportive a patriei noastre.

Bedelian Virginia

Învăţătoare, comuna Coteana, regiunea Argeş

Vreau să spun cîteva cuvinte despre activitatea asociaţiei sportive Recolta G.A.C., din comuna Coteana, raionul Slatina, regiunea Argeş.

Sportul în comuna noastră, în trecut, a fost o noţiune complet necunoscută. În anii puterii populare, la noi, ca şi în toate satele patriei noastre, sportul a devenit un prieten iubit al tineretului sătesc. Este suficient să arătăm că astăzi peste 350 de tineri sînt membri ai U.C.F.S. şi practică cu regularitate mai multe discipline sportive ca: fotbalul, gimnastica, şahul, trînta şi altele.

Încă de la începutul activităţii noastre, îndrumaţi şi ajutaţi de comitetul comunal de partid şi de comitetul comunal U.T.M. am căutat să găsim mijloacele şi formele cele mai atractive şi plăcute pentru atragerea tineretului în sport. Pe această linie aş putea să amintesc faptul că, în urmă cu cîtva timp, asociaţia noastră a iniţiat şi organizat, pentru prima oară în ţara noastră, „duminicile sportive", o formă de activitate pe care o socotim deosebit de eficace în atragerea tineretului în sport.

Primele „duminici sportive" au fost organizate la mai multe ramuri de sport: atletism, volei, oină, gimnastică, trîntă, fotbal şi călărie. Aceste întreceri s-au desfăşurat pe baza unui regulament, la început numai cu sportivii din comuna noastră, apoi treptat şi cu tinerii din asociaţiile comunelor învecinate. La întocmirea regulamentului am ţinut seamă de condiţiile pe care le au aceste asociaţii şi în mod deosebit de ramurile de sport care erau cunoscute şi dezvoltate mai mult. În programul „duminicii sportive" au fost cuprinse şi multe jocuri distractive, care deobicei plac foarte mult sătenilor. De exemplu: fuga în sac, fuga cu oul în lingură, diferite ştafete distractive, cărăări pe o prăjină în vîrful căreia se află un premiu şi altele. În multe duminici, aceste jocuri sportive au fost îmbinate şi cu activităţi culturale, dansuri, coruri, seri de întrebări şi răspunsuri pe teme sportive etc.

Ca urmare a acestor activităţi plăcute şi recreative a asociaţiei, a crescut numărul participanţilor la alte competiţii sportive de masă ca: Spartachiada de iarnă. Concursul cultural-sportiv al tineretului, Cupa Agriculturii, Spartachiada fetelor şi altele.

Eficienţa duminicilor sportive s-a manifestat şi prin creşterea numărului de membri ai U.C.F.S. De exemplu, numai în acest an au fost primiţi în asociaţia noastră aproape 100 de membri, din care peste 30 sînt tineri colectivişti. Noi apreciem că am realizat un lucru pozitiv, convingînd pe tinerele fete să îmbrace costumul de sport şi să ia parte, alături de sportivi, la competiţii.

Trebuie să mai arătăm că o atenţie deosebită a dat-o asociaţia noastră selecţionării instructorilor voluntari şi pregătirii lor în diferite cursuri organizate la nivelul raionului şi regiunii. Astăzi avem instructori sportivi pricepuţi, oameni de nădejde, cum sînt colectivistul Mitrache Ion, care se ocupă cu multă pasiune de pregătirea fotbaliştilor, Cojocaru Constantin de secţia de gimnastică, Lemnaru Ion de secţia de volei. Important este şi faptul că am reuşit să avem acum instructori sportivi aproape pentru toate ramurile sportive. Consiliul asociaţiei se preocupă în continuare de creşterea altor tineri instructori voluntari, în aşa fel încît în acest an, să asigurăm numărul corespunzător de instructori sportivi pentru fiecare echipă.

Gheorghe Iancu

maestru emerit al sportului la paraşutism

„Ca urmare a minunatelor condiţii materiale create de către partid şi guvern creşterii tuturor ramurilor de sport, s-au dezvoltat necontenit şi sportul aviatic şi radioamatorismul care pe lîngă caracterul lor tehnico-aplicativ aduc o contribuţie şi la întărirea capacităţii de apărare a patriei noastre.

În continuare vorbitorul a arătat că practicarea aviaţiei contribuie la educarea tineretului în spiritul bărbăţiei, a curajului, iar folosirea aparaturii tehnice în domeniul radioamatorismului, care este în continuă perfecţionare, face ca sportivii să-şi ridice necontenit nivelul cunoştinţelor tehnico-sportive şi influenţează pozitiv activitatea lor în procesul de producţie. În acest sens aduc la cunoştinţa Conferinţei că mulţi din sportivii noştri sînt fruntaşi şi la locul lor de muncă. Asemenea exemple ne oferă: Angela Năstase, paraşutistă din Galaţi, aeromodelistul Ştefan Remus din Iaşi, radioamatorul Ion Pantea, modelista Ivanovici şi pilotul Octavian Băcanu din Bucureşti.

Vorbitorul a scos la iveală şi unele lipsuri ce s-au manifestat în activitatea aviaţiei sportive.

Unii sportivi aeromodelişti, navomodelişti, planorişti şi piloţi, după ce au devenit maeştri ai sportului, s-au culcat pe laurii victoriei şi nu au acordat suficientă atenţie antrenamentelor, prezentîndu-se la etapele finale ale campionatelor slab pregătiţi, fapt care i-a făcut să obţină rezultate mediocre. Aici consider că este o lipsă serioasă a antrenorilor şi instructorilor din cadrul federaţiei, care nu au urmărit sistematic şi cu perseverenţă creşterea valorii tehnice a sportivilor şi nu s-au preocupat suficient de pregătirea tinerelor elemente.

Există o rămînere în urmă nejustificată a zborului cu motor, sport la care în ultimii ani nu s-au făcut nici clasificări sportive şi nici nu s-a încercat doborîrea recordurilor realizate cu mult timp în urmă.

De asemenea, se observă lipsa unei preocupări susţinute din partea unor instructori şi chiar a federaţiei în ceea ce priveşte ridicarea de noi cadre şi vîrfuri sportive care să împrospăteze pe cele existente. Astfel, la planorism şi la zborul cu motor în ultimii ani, cînd a fost vorba de o întîlnire internaţională sau chiar de etape finale ale campionatelor republicane, sportivii selecţionaţi în acest scop au fost în general instructori de zbor.

În încheiere vorbitorul a spus: „Mă folosesc de acest prilej, pentru a face şi unele propuneri în vederea lichidării greutăţilor ce le avem în activitatea noastră, şi anume: să se studieze posibilitatea ca în reţeaua comerţului de stat să se pună în vînzare şi materiale specifice necesare activităţilor aeromodelismului şi radioamatorismului.

— Conducerea U.C.F.S. să studieze posibilitatea dotării aerocluburilor şi radiocluburilor cu aparate la nivelul tehnicii actuale.

— Editura sportivă să se preocupe de publicarea unor cărţi, manuale şi broşuri de specialitate care să constituie o îndrumare preţioasă în activitatea federaţiei noastre.

— Federaţia, prin instructori de specialitate, să se preocupe mai mult de creşterea de noi cadre de piloţi pentru aparate cu şi fără motor, aeromodelişti, navomodelişti şi radioamatori, precum şi de perfecţionarea cadrelor existente.

— Consiliile regionale şi raionale U.C.F.S. să sprijine mai susţinut secţiile noastre pe ramuri de sport şi să îndrumeze îndeaproape comisiile şi subcomisiile pe ramuri de sport, care au început să funcţioneze abia în anul 1961.

L. Szőcs

secretar general al F. R. Popice

Putem raporta Conferinţei pe ţară a U.C.F.S. — a spus vorbitorul — că jocul de popice dispune astăzi de o puternică bază de masă fiind practicat în toate regiunile ţării, în peste 120 de raioane. Avem aproape 1.000 de secţii afiliate şi peste 30.000 de jucători care se întrec permanent în numeroasele concursuri.

Datorită condiţiilor excelente pe care partidul şi guvernul le asigură dezvoltării mişcării sportive a crescut valoarea jucătorilor de popice, în rîndurile cărora activează 28 de maeştri ai sportului, peste 200 sportivi de categoria I şi peste 3.000 de sportivi de categoria a II-a şi a III-a. Existenţa unui număr atît de mare de cadre medii este o garanţie a creşterii valorii jucătorilor de popice, a elementelor necesare reîmprospătării echipelor de categoria I şi a lotului nostru republican.

În cadrul activităţii competiţionale internaţionale jucătorii de popice au obţinut unele rezultate de valoare mondială. Astfel, în anul 1957 sportivul Micoroiu Ion a cîştigat titlul de campion mondial, iar în anul 1958 echipa feminină s-a clasat pe locul III în „Cupa Europei". În ultimul timp echipele noastre reprezentative au învins cele mai puternice echipe din lume ca acelea ale Republicii Democrate Germane, R.F.G., R.P.U., confirmînd valoarea ridicată a jocului de popice din ţara noastră, urmare firească a bazei de mase pe care o are această ramură sportivă în sistemul nostru de educaţie fizică.

Totuşi — a spus tov. L. Söcs — putem arăta că nu am sprijinit încă în suficientă măsură dezvoltarea jocului de popice în mediul sătesc, unde există un climat prielnic dezvoltării acestei ramuri de sport şi unde s-ar putea atrage zeci şi zeci de mii de noi jucători pe arene.

De asemenea, în cadrul dezvoltării jocului de popice există o diferenţiere între regiuni, unele dintre ele avînd o activitate mai slabă cu secţii puţine şi un sistem competiţional redus. Aşa se prezintă situaţia în regiunile Galaţi, Suceava, Iaşi, Dobrogea şi altele.

Acest lucru se datoreşte faptului că organele U.C.F.S. din aceste regiuni nu au acordat suficient sprijin dezvoltării popicelor precum şi faptului că Biroul Federal nu a ajutat în suficientă măsură activitatea comisiilor de popice din aceste regiuni. De asemenea, a fost slab organizată activitatea jocului de popice în staţiunile de odihnă şi tratament, în căminele culturale din satele şi oraşele patriei.

În concluzie, tov. Söcs a spus că, cu toate rezultatele obţinute, va trebui să muncim mai mult în viitor pentru atragerea unui număr şi mai mare de oameni ai muncii spre practicarea acestei discipline sportive.

Alexandru Mureşan

şeful comisiei sportive U.A.S.R.

Vorbitorul a arătat că studenţii au posibilităţi din ce în ce mai mari pentru practicarea culturii fizice şi sportului; ei au baze sportive corespunzătoare, iar învăţămîntul superior dispune de un număr mare de cadre didactice şi antrenori cu bogată experienţă didactică şi metodică.

Azi, din cei aproape 70.000 studenţi la cursurile de zi un număr tot mai mare practică educaţia fizică în mod organizat, iar în activitatea sportivă de masă, numai în anul 1961 au fost antrenaţi peste 55.000 studenţi. Numărul competiţiilor interne rezervate studenţilor a depăşit în ultimii ani cifra de 1.000, multe dintre acestea devenind tradiţionale; aşa sînt Campionatele universitare, „Cupa anilor I", concursurile pentru cel mai bun alergător, cel mai bun aruncător, cel mai bun săritor etc. Putem spune, pe bună dreptate, că educaţia fizică devine pe zi ce trece un prieten al studenţilor.

Trebuie să arătăm totuşi, în faţa Conferinţei — a spus apoi tov. Mureşan — că rezultatele obţinute pînă acum în acest important domeniu nu sînt de natură să ne satisfacă.

Astfel el a dat ca exemplu consiliile asociaţiilor din centrele universitare Iaşi, Timişoara şi Craiova, care se ocupă slab de activitatea sportivă de masă, de consolidarea secţiilor pe ramuri de sport.

De asemenea — a arătat vorbitorul — nici catedre[illegible] se ocupă în sufi[illegible] prinderea unui num[illegible] studenţi în activităţi[illegible] multe cazuri cadrele did[illegible] ceste catedre se mulţumes[illegible] pregătirea unei echipe care [illegible]e un număr limitat de studenţi, p[illegible]nd din vedere marea masă a studenţilor şi mai ales pe studenţii anilor III, IV şi V.

Iar antrenorii din cadrul cluburilor şi asociaţiilor sportive Ştiinţa ajută încă slab activitatea competiţională de la nivelul anilor şi facultăţilor din institutele de învăţămînt superior. În ultimii ani a existat o foarte slabă preocupare pentru trecerea normelor din cadrul complexului G.M.A.

Nici Comitetul de Organizare a U.C.F.S. nu a acordat atenţia cuvenită acestui complex, nu a stimulat şi nu a urmărit felul în care el se aplică în viaţă.

Asociaţiile studenţilor în colaborare cu organele U.C.F.S. şi catedrele de educaţie fizică, vor depune toate eforturile pentru a lărgi caracterul de masă al sportului, pentru a antrena un număr tot mai mare de studenţi în practicarea sistematică a sportului.

În acest sens se va lupta pentru introducerea în toate căminele şi taberele de odihnă ale studenţilor, a gimnasticii de înviorare. De asemenea, se va acorda o atenţie şi mai mare etapei de masă a Campionatelor universitare, cît şi organizării unui număr cît mai mare de competiţii interne.

Ocupîndu-se de sportul de performanţă, vorbitorul a arătat că în cluburile şi asociaţiile sportive Ştiinţa activează peste 2.000 sportivi clasificaţi, dintre care 9 maeştri emeriţi şi 80 maeştri ai sportului. Mulţi dintre ei sînt componenţi ai loturilor reprezentative şi olimpice, şi-au adus din plin contribuţia la creşterea prestigiului sportiv al patriei noastre.

Ne mîndrim cu locul II obţinut de reprezentativa U.A.S.R. la Jocurile mondiale universitare din vara anului 1961, de la Sofia, cu performanţa echipei feminine de handbal în 7 Ştiinţa Bucureşti care a cîştigat prima ediţie a „Cupei campionilor europeni" (nu şi cu rezultatul meciului cu O.R.K. Belgrad), cu rezultatele de valoare obţinute de gimnastele echipei Ştiinţa Bucureşti, cu succesele atleţilor Elöd Kincses, dublu campion balcanic, Cornel Porumb, Maria Diaconescu şi alţii. În secţiile cluburilor Ştiinţa o preocupare de căpetenie este desfăşurarea unui temeinic proces de educare a sportivilor, urmărirea atentă a rezultatelor pe care le obţin la învăţătură. Marea majoritate a sportivilor noştri de performanţă au o situaţie bună la învăţătură, dovada faptului că ei înţeleg în profunzime sarcinile ce le vor reveni ca viitori specialişti în diferite domenii, în opera vastă de desăvîrşire a construcţiei socialiste în patria noastră.

Nu ne mulţumeşte însă faptul că în conştiinţa unor sportivi studenţi se mai reflectă unele influenţe ale ideologiei şi moralei burgheze, unele manifestări de huliganism, vedetism şi tendinţă de căpătuire prin sport.

Munca educativă lasă mult de dorit mai ales la secţiile de fotbal ale cluburilor Ştiinţa Cluj, Ştiinţa Timişoara şi Ştiinţa Bucureşti.

Lipsurile din activitatea cluburilor şi asociaţiilor Ştiinţa se datoresc şi slabei îndrumări a acestora din partea Comisiei Sportive a U.A.S.R.

În încheiere vorbitorul a arătat că Consiliul U.A.S.R. va acorda pe viitor o mai mare atenţie întăririi colaborării cu Consiliul General al U.C.F.S., cu federaţiile de specialitate în vederea unor măsuri comune pentru îmbunătăţirea muncii instructiv-educative în cluburile şi asociaţiile sportive studenţeşti.

Delegaţii la Conferinţă vizitează în holul Ateneului R. P. Romîne expoziţia realizărilor obţinute de mişcarea de cultură fizică şi sport, de la reorganizare şi pînă în prezent.